Sobreviure és guanyar

L'increïble arbitratge és el causant directe de la derrota de l'Spar Citylift Girona, que, malgrat tot, surt sencer d'Atenes
Apresa la lliçó, l'Uni ja sap què cal fer per remuntar a Fontajau, que també haurà de jugar el seu paper

Hi ha partits en què costa parlar de bàsquet, la majoria de les vegades per incompareixença d'un dels equips. Però –em permeto la primera persona– em costa recordar un arbitratge tan indefensable en les tres darreres dècades. Tan condicionador d'un partit que no es pot jutjar si l'Spar Citylift Girona va fer millor allò o es va equivocar en això (que també va passar i cal prendre'n nota). Un partit de vergonya per a FIBA Europa. Per sort, queda una segona meitat a Girona, amb la lliçó apresa, amb àrbitres més occidentals, amb una afició gironina que s'haurà de fer valer per deixar clar que Fontajau és pavelló de bàsquet, no gimnàs de karate. Sense ansietat, mitjançant el joc però fent-se respectar, l'Uni podrà accedir a l'eliminatòria de vuit. Si li pugen a cavall, no.

Tuf des del segon 2La falta amb la samarreta que li van assenyalar a Núria Martínez en el segon 2 de partit va ser una declaració d'intencions arbitral. Més que sospitosa va ser la primera meitat: aberrants en la valoració del contacte a una banda i altra, va ser impossible que l'Uni fiqués una pilota a dins sense perdre-la i va ser miraculós que defensés amb mínim contacte sense ser sancionat. Tots solets, van condicionar completament el partit. Colhado, Evans i Núria Martínez, objectius declarats, a la banqueta amb dues faltes en el primer quart.

Sense tres peces clau, l'Uni s'ho va fer com va poder. No va ser partit per a Alminaite –tova en extrem i castigada pels cops–, Conde i Rosó Buch. L'Olympiacòs va llegir bé el criteri arbitral. Posar una pilota a dins era un miratge –i sense Colhado o Evans, més– i les gregues apujaven línies. No hi havia ni un bàsquet fàcil (23-16). Només Romeo des de l'arc i un parell d'accions de Traoré al pal baix donaven aire (27-24). Però l'Olympiacòs podia fer faltes antiesportives flagrants sense ser castigat, tots els contactes de les atacants gironines s'exageraven sense avís arbitral per flopping i la pressió verbal grega als àrbitres era constant.

Però entre que l'Uni va sortir desacomplexat en el tercer quart i que l'arbitratge el va deixar jugar, les gironines van poder jugar com se senten bé, en transició, amb Romeo situant-se amb 6/7 triples i amb segones i terceres opcions (2-14 i 33-38). El rebot va tornar a ser una garantia, tot i que Colhado mai no es va poder expressar com sap.

Justament la quarta falta de la brasilera (totes en atac!) i la seva absència van coincidir amb la remuntada local. Del 43-49 es va passar al 56-53 en cinc minuts. A Núria Martínez li van fer sang sense que passés res. En canvi, va arribar la quarta falta d'Evans, també en atac (li'n van xiular tres), també amb la defensora exagerant. Macaulay, sola, va fer un triple (63-58), però una falta antiesportiva –sense la pilota en joc– exigida literalment per Surís plantat davant la taula va donar una darrera ocasió. Romeo va encistellar els dos tirs lliures (63-60), però l'Uni va perdre l'última possessió i encara el van castigar amb una falteta més, a mitja pista, en el darrer segon.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 05-01-2018 Pàgina 19

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1315656-sobreviure-es-guanyar.html